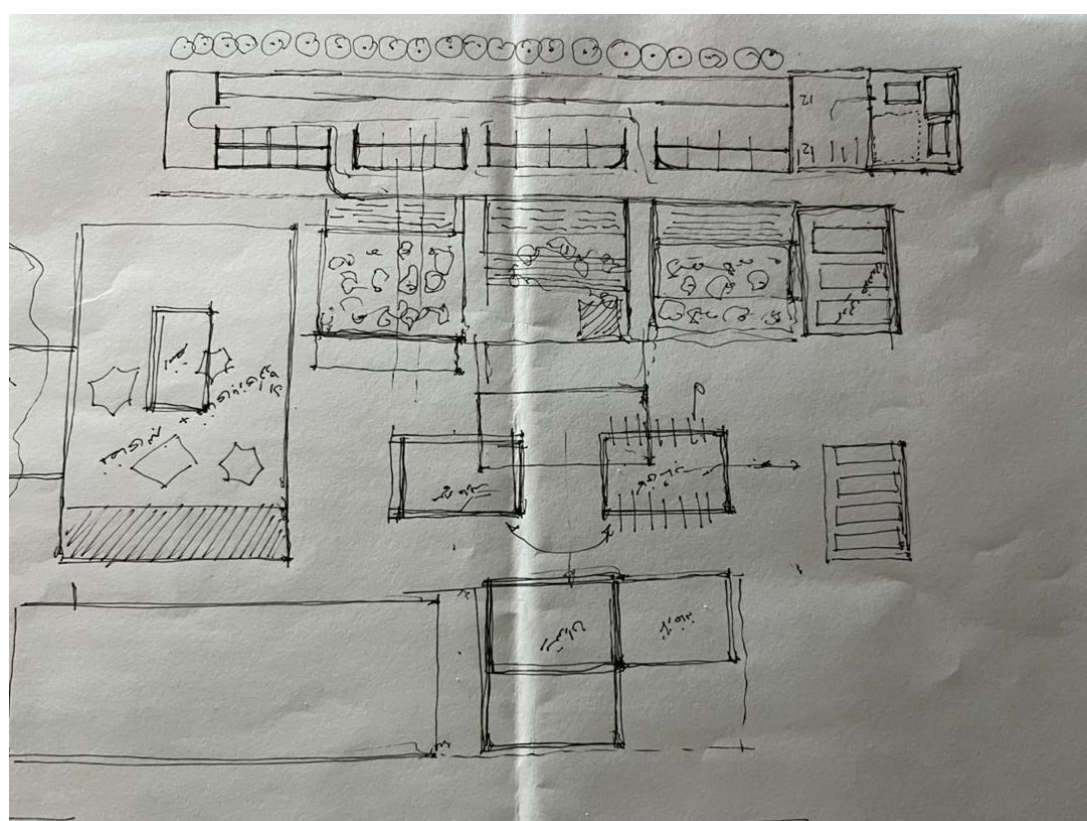
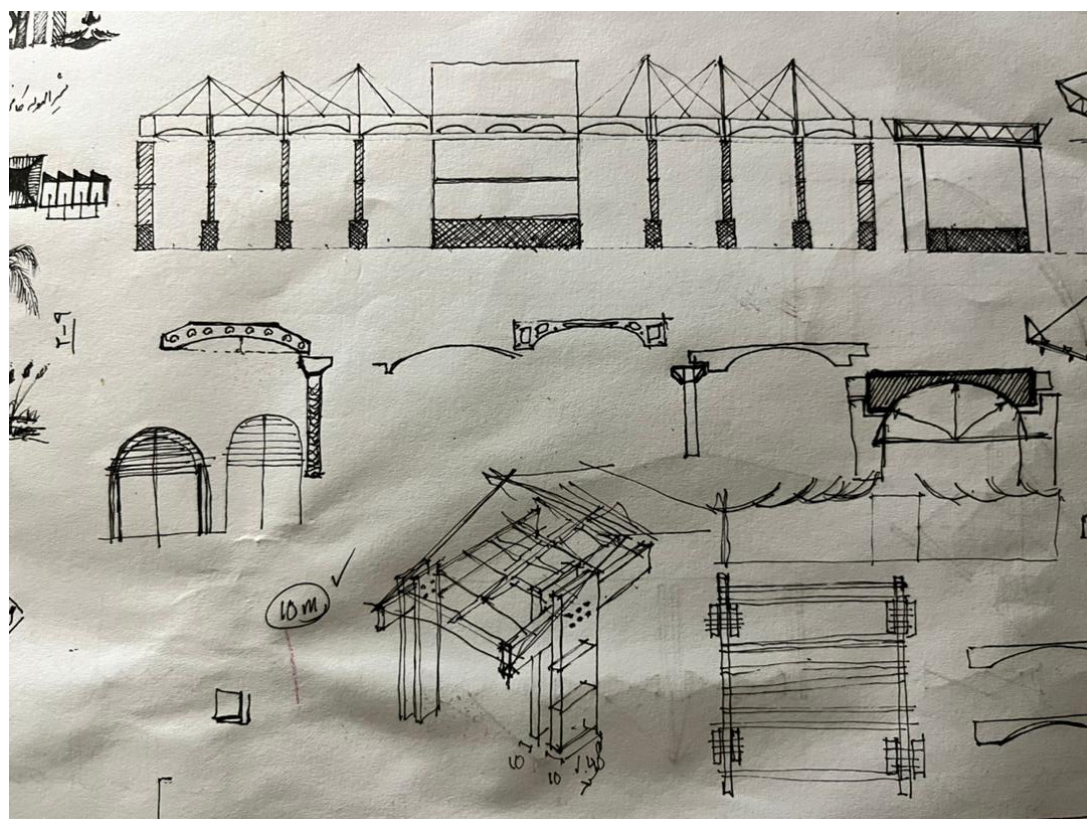

سناریو طراحی

طرح ارائه شده تجسمی است از همنشینی معماری و طبیعت برای ایجاد فضایی آرام و الهام بخش. شکل گیری کانسپت پروژه بر مبنای مطالعات اقلیمی و با توجه به عناصر فرهنگی، هنری و طبیعت منطقه چابهار صورت گرفته است. هدف اصلی طراح ایجاد فضایی پایدار و خودکفا و در عین حال استفاده از فرم های ساده و همسو با طبیعت است.

با در نظر داشتن قرارگیری منطقه در اقلیم گرم و مرطوب، تمرکز بر تهویه مطبوع، انتخاب مصالح مناسب و کنترل رطوبت هوا برای ایجاد شرایط آسایش طبیعی و کاهش مصرف انرژی در جهت آفرینش یک خرد اقلیم مطلوب بر پایه معماری پایدار حائز اهمیت بوده است.

در طراحی دروازه های ورودی سعی بر این بوده است طراحی گشودگی ها به گونه ای باشد که علاوه بر ایجاد حس دعوت کنندگی، قابلیت گسترش و قرار گیری در سایر دروازه های منطقه را نیز دارا باشد. آلمان دروازه ها با استفاده از سازه سبک سازی شده و قاب بندیهای چوبی و همچنین استفاده از پارچه کششی شفاف، علاوه بر زیبایی بصری، مزیت گردش هوای مناسب و پیشگیری از آسیبهای رطوبتی را تامین و مشکل روشنایی گسترده در دروازه را مرتفع کند.

ساختمان اقامتی رفاهی به منظور بیشترین استفاده از جریان هوا با کشیدگی شرقی- غربی طراحی شده است.

در طراحی فضاهای اقامتی تراس های جنوبی به جهت سایه گیری و گریز از تابش شدید آفتاب عمیق تر طراحی شده اند، برای رفع مشکل خیرگی و تهویه مطبوع از آفتاب شکن های حصیری قاب بندی شده و متحرک و همچنین آلمان سنتی مشربیه در قالبی مدرن استفاده شده است.

جامه ای باز شوهای کوریدور اصلی فضای اقامتی (طبقه اول) در جهت معکوس هم بوده تا باعث ایجاد فشار هوای مثبت و منفی شده و به دنبال آن کوران دائمی هوا برقرار شود. همچنین برای خنک سازی و انتقال باد جنوبی به واحد های جبهه شمالی در طول روز و هدایت باد شمالی به اتاقهای جبهه جنوبی از بادگیر در طراحی استفاده شده است.

نهایتا این طرح با تمرکز بر پایداری، سادگی و هم سازی با اقلیم، فضایی کار آمد و آرام را برای استفاده انسان فراهم می کند.

